

Arrest

nr. 124 255 van 20 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 11 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat H. VALKENBORG en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 januari 2013 het Rijk binnen en diende diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 13 januari 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten, van Tibetaanse origine te zijn en afkomstig te zijn uit Nakchu in de Volksrepubliek China (VRC). U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. Op uw dertiende levensjaar werd u monnik en trad u toe tot het Chakten klooster te Nakchu. Naar aanleiding van de vele protesten tegen het Chinese bestuur in Tibet voerde de Chinese overheid sedert 10 maart 2008 in het klooster harde maatregelen uit, waaraan alle monniken onderworpen werden. In groepen van tien werden u en de andere monniken verplicht een tekst gericht tegen de Dalai Lama voor te lezen terwijl dit werd gefilmd. U en de andere monniken weigerden dit onder het mom dat het Tibetaanse schrift niet leesbaar was. Chinese veiligheidsdiensten patrouilleerden rond het klooster. U kon uw religie niet in vrijheid beoefenen en besloot naar India te vluchten. Op 9 september 2008 vertrok u naar Lhasa. U reisde verder naar Dram waar u de grens met Nepal clandestien overstak. U werd geregistreerd als Tibetaanse vluchteling in het opvangcentrum van Kathmandu, hierna reisde u door naar India. U verkreeg van de Indiase overheid een verblijfsvergunning of een "R.C." (Residence Certificate). U werd toegelaten tot het Sera Jey klooster gelegen in zuidelijk India. U hebt daar steeds gewoond tot uw vertrek uit India. Ten gevolge van het warme Indiase klimaat ontwikkelde u gezondheidsproblemen. Zo kreeg u een huiduitslag. U hebt ook maagpijn. Voorts wilde u graag studeren maar waren uw mogelijkheden beperkt in India. Omdat u niet in het bezit was van een Indiaas paspoort, kon u evenmin teruggaan naar Tibet. U kende geen moeilijkheden met de Indiase autoriteiten. In december 2012 woonde u een maand in Dharamsala. Op 14 januari 2013 verliet u India vanuit Delhi per vliegtuig. Via een onbekende tussenstop reisde u verder per vliegtuig naar Frankrijk. U bereikte België vervolgens per trein. U vroeg hier asiel aan op 15 januari 2013.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een kopie van uw registratieformulier door de nelenkhang of het opvangcentrum van Kathmandu, een origineel attest van het Reception Centre van Dharamsala, een origineel attest van het Sera Jey Monastic University, een originele brief van het Hadong Khangsten van Sera Jey klooster, studentenkaart van Sera Jey klooster, uw originele green book, enkele originele foto's van uzelf genomen in Tibet en een foto van de hukou ("household register") van uw familie neer.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt het CGVS vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofdte aanzien van de VRC.

Na uw vlucht uit de Volksrepubliek China in september 2008 heeft u sedertdien tot januari 2013 in India verbleven. U werd als monnik toegelaten tot het Sera Jey klooster in Mysore, waar u uw religieuze studies kon verderzetten. U hebt nooit elders in India gewoond met uitzondering van de laatste anderhalve maand voor uw vertrek uit India. U huurde toen een kamer in Dharamsala, om vervolgens richting Europa te reizen.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC. In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke RC (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U verklaarde niet meer in het bezit te zijn van uw RC en deze te hebben overhandigd aan de smokkelaar, die deze volgens u aan de Indiase politie zou overhandigen. Een kopie van deze RC zou u ook niet bezitten.

Vooreerst betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelde u dat u gezondheidsproblemen ontwikkelde in het warme Zuid-India. Door de hitte kreeg u een hardnekkige huiduitslag en voelde u pijn in uw maagstreek. Omdat u niet in het bezit was van een Indiaas paspoort,

en aldus niet beschikte over een ander staatsburgerschap dan de Chinese; kon u onmogelijk op legale wijze terugkeren naar Tibet om uw familie te ontmoeten. U kon voorts niet studeren in India (zie gehoorverslag CGVS p. 8-9). Echter, kan nergens uit uw bovenstaande verklaringen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit India, worden afgeleid dat u India zou hebben verlaten door een persoonsgerichte vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De feiten die u aanhaalde tijdens uw gehoor op het CGVS wijzen eerder op medische en socio-economische redenen waarom u besloot India te verlaten. Immers haalde u uw gezondheidsproblemen aan en dat u niet kon aarden in het warme Indiase klimaat. Dergelijke asielmotieven ressorteren echter niet onder het vluchtelingenverdrag. Het feit dat uw gezondheid er niet op vooruit ging tijdens uw verblijf van anderhalve maand in het klimatologisch koudere Dharamsala verandert hier niks aan. Bovendien kan men zich afvragen in hoeverre het menselijke lichaam zich kan aanpassen gedurende slechts een korte tijd van anderhalve maand, zoals u aanhaalde; opdat er enige gunstige effecten zouden optreden. U kon voorts het gegeven dat u niet kon studeren in India niet staven. Immers verbleef u van bij uw aankomst in India tot uw vertrek in de Sera Jey Klooster Universiteit voor geavanceerde boeddhistische studies en praktijken zoals blijkt uit uw verklaringen evenals uit de door u neergelegde documenten. Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat u niet in de mogelijkheid werd gesteld uw boeddhistische levenswijze en studies verder te zetten in India. Ook deze door u aangehaalde moeilijkheden laten niet toe te concluderen dat u voor internationale bescherming in aanmerking zou komen. In uw asielaanvraag is geen sprake van een dermate ernstige vorm van discriminatie ten aanzien van u als Tibetaan in India dat het niveau van vervolging zou zijn bereikt. U ontkende ooit persoonlijke problemen te hebben gehad met de Indiase overheid en stelde geen andere problemen te hebben gekend in India (zie gehoorverslag CGVS, pp.9 en 10). Dat u zonder Indiase nationaliteitsdocumenten evenmin de mogelijkheid had om op familiebezoek te gaan in Tibet, is eveneens geen afdoende grond waarop men de vluchtelingenstatus kan opeisen. Immers gaf u toe steeds een legaal verblijf te hebben gekend in India onder de vorm van het bezitten van een RC. Tijdens uw gehoor op het CGVS maakte u geen melding van het feit of u ooit de Indiase nationaliteit aanvraagde. U vertelde slechts met een Special Entry Permit India te zijn binnen gereisd en hierna een RC te hebben ontvangen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). De Tibetanen in India kunnen eveneens een nationaliteitsaanvraag indienen zoals blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellowbook genoemd, kunnen bekomen bij de Indiase autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indiase autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC. In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke IC (zie gehoorverslag CGVS p. 7-8). U kan dit origineel document, of een kopie ervan, echter niet voorleggen.

U verklaarde dat u met uw eigen IC dat een visum bevatte heeft gereisd en dat u deze na aankomst in Europa moest afgeven aan de smokkelaar die uw reis naar hier regelde (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen of te nemen, komt weinig overtuigend over. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indiase overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India. U heeft er naar eigen zeggen ook nooit aan gedacht een kopie te nemen van dit document, wat eveneens weinig overtuigend is.

Gelet op uw niet overtuigende verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop u gereisd heeft, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen te verhullen.

Daargelaten de vaststelling dat het twijfelachtig is dat u uw IC, gelet op het belang van dit document, zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, dient voorts opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indiase ambassade teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een duplicaat te verkrijgen. Gevraagd waarom u na aankomst in België geen stappen ondernomen heeft om een nieuwe IC te bekomen, verklaart u enkel niet te weten waarom u een nieuwe IC zou aanvragen. Uw nalatigheid daartoe doet verdere bedenkingen rijzen bij de waarachtigheid van uw verklaringen temeer gelet op het belang van uw IC.

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Bovendien zijn de door u neergelegde documenten niet van die aard dat zij de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS in positieve zin kunnen ombuigen. Immers toont de kopie van uw registratieformulier in de nelenkhang of opvangcentrum van Kathmandu slechts aan dat u als Tibetaanse vluchteling in Nepal arriveerde. Uw attest van het Office of the Reception Centre van Dharamsala en uw green book bevestigen dat u een verblijf kende in India en geregistreerd werd door de Tibetaanse Regering In Ballingschap. De documenten betreffende uw religieuze studies aan het Sera Jey klooster in Mysore tonen uw religieuze studies en opnieuw uw verblijf in India aan. Uw foto's genomen in Tibet, zijn een aanwijzing dat u uit Tibet afkomstig bent. Geen van bovengenoemde documenten vormen een bewijs van vervolging in India noch van een risico op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar India. De foto van de hukou van uw familie in Tibet heeft geen uitstaans met uw persoonlijke situatie in India.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar India."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur nl. de materiële motiveringsplicht, meer concreet artikel 3 van de Motiveringswet van 29 juli 1991 en de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur nl. het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504). De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan

worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. Verzoekende partij vraagt ter terechtzitting de zaak uit te stellen omwille van het laattijdig en onleesbaar karakter van de laatste update van de COI van 11 maart 2014 toegevoegd aan de aanvullende nota van de verwerende partij van 13 maart 2014. Aangezien de verwerende partij deze bijkomende COI niet tijdig heeft overgemaakt, noch -zoals ter terechtzitting kan blijken- in een vorm die na het doorfaxen aan de verzoekende partij nog leesbaar is, wordt de update van de COI Focus "*China India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 11 maart 2014 uit de debatten geweerd. Verwerende partij stelt ter terechtzitting dat deze update geen essentiële nieuwe gegevens bevat voor onderhavige zaak.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.4. Verzoeker verklaart op 8 mei 1988 te Nakchu, TAR, Volksrepubliek China geboren te zijn en in 2008 naar India te zijn gegaan. Verzoeker legt geen Chinese identiteits- of nationaliteitsdocumenten voor. Verzoeker legt een foto van de hukou van zijn familie neer en verklaart "*ze hebben van hukou geschrapt want ik ben weggelopen naar India*" en "*toen ik aan ouders vroeg en hukou te sturen jij bent niet in die hukou je bent geschrapt*" (gehoor p. 2). Verzoekers identiteit werd bevestigd door de volgende Tibetaanse documenten uitgegeven door de *Central Tibetan Administration (CTA)*, de Tibetaanse regering in ballingschap: een kopie van een attest van het *Reception Centre* in Nepal, waarop staat dat verzoeker geboren is in Nakchu, Rimoché en verbleef in Rimo Chung (gehoor p. 6), een origineel attest van het *Reception Centre* in Dharamsala en een origineel *Green Book*, uitgegeven op 10 november 2009 waarbij uit de vertaling blijkt dat verzoeker in Riwo (wellicht: Rimo), TAR geboren is (gehoor p. 6).

2.5. Verzoeker verklaart dat hij in China problemen had met de Chinese autoriteiten (vragenlijst 3.5, gehoor p. 3-4, p. 10). Verzoeker verklaarde dat de Chinese overheid kennis had dat hij in het klooster verbleef maar dat hij nooit als monnik geregistreerd stond en ook niet "als monnik" de gebeden bijwoonde (gehoor p. 5). Verzoeker was aldus een gewone leerling in het klooster. Verzoeker heeft nooit problemen gehad in China, hij werd nooit gearresteerd (gehoor p. 10). Verzoekers verklaringen over de situatie in de kloosters komen niet verder dan algemeenheden die weinig doorleefd voorkomen. Hoe dan ook verzoeker is naar India vertrokken op aanraden van de familie om zijn studies verder te zetten. Verzoeker is in 2008 naar Lhasa vertrokken en is daarna onder de bescherming van de Tibetaanse overheid gekomen. Verzoeker toont dan niet aan dat zijn vertrek naar India gesteund was op een vluchtelingenrechtelijke vrees aan ten opzichte van China, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

2.6. Verzoeker verklaart voorts in India en in België mee te hebben gedaan aan betogingen (gehoor p. 11). Verzoeker meent dat hij niet naar China kan terugkeren nu de Chinese overheid bekend is met zijn acties voor religieuze vrijheid in Tibet. Verzoeker legt echter geen gegevens voor van zijn beweerde activiteiten tegen de Chinese overheid en zijn verklaringen kunnen niet overtuigen. Verzoeker legt wel een *hukou* neer waaruit blijkt dat de Chinese overheid bekend is met zijn vertrek naar India nu hij geschrapt werd van dit huishoudboekje. Indien per hypothese niet uitgesloten is dat verzoeker zich dient te verantwoorden bij de Chinese overheid te meer nu verzoeker wel documenten neerlegt waaruit blijkt dat hij in India in een klooster verbleef, dan kan worden vastgesteld dat verzoeker in India reële bescherming heeft verkregen. *In casu* kan dan ook gesteld worden dat gelet op artikel 48/5, §4 van de vreemdelingenwet, India het eerste land van asiel is.

2.7. Verzoeker verklaart dat hij graag zou terugkeren naar China maar dat dit niet mogelijk is omdat hij "niet beschikt over de nodige documenten" en vervolgt dat het evenmin eenvoudig is om Indiase documenten te verkrijgen. Verzoeker meent dat commissaris-generaal uitgaat van vermoedens en alles zeer simplistisch voorstelt. Verzoeker betwist niet dat hij beschikte over een Indiase *Registration Certificate* (RC) en een *Identity Card* (IC). Verzoeker beweert dat hij zijn IC heeft afgegeven aan een

smokkelaar maar toont niet aan waarom hij een smokkelaar nodig had wanneer hij legaal naar Europa gekomen is.

2.8. Verzoeker kan niet gevolgd worden dat de commissaris-generaal uitgaat van vermoedens wanneer de COI steunt op een grondig onderzoek ter plaatse met alle betrokken instituten, administratieve departementen, academici, gewone Tibetaanse jongeren geboren in India en mensenrechtenrapporten. Verzoeker kan niet eenvoudig stellen dat het moeilijk is om de Indiase identiteitsdocumenten te verlengen of om duplicata te verkrijgen zonder de informatie in het administratief dossier en de argumenten in de bestreden beslissing te weerleggen. Voorop kan worden vastgesteld dat verzoeker steeds legaal in India verbleef en hij steeds een RC had. Verzoeker kan dan ook niet stellen dat hij in India administratieve problemen had of dat zijn continue verblijf enigszins werd gehinderd. Waar verzoeker stelt dat hij steeds waarachtig was, kan worden vastgesteld, dat verzoeker over zijn situatie in China weinig nuttige verklaringen aflegde en dat hij manifest tekortschiet in zijn medewerkingsplicht aangezien hij zijn Indiase documenten niet voorlegt terwijl hij niet aantoont dat dit voor hem onmogelijk is. Integendeel verzoeker heeft steeds de hulp gehad van de CTA en kan dan ook zijn administratieve situatie genoegzaam documenteren.

2.9. Ook blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie “COI Focus” “CHINA INDIA” “De Tibetaanse gemeenschap in India”, van 12 november 2013 (herhaald in de COI van 6 februari 2014), dat “Tibetanen die met hun IC naar India willen terugreizen moeten hiervoor op voorhand de toelating hebben van de Indiase autoriteiten. Voor deze toelating moeten ze een zogenoemde No Objection to Return to India (NORI) stempel in hun IC laten plaatsen. De IC en de NORI stempel worden doorgaans tegelijk aangevraagd. (...) Wie naar India wil terugreizen met zijn IC moet bij de Indische diplomatieke post van zijn verblijf land een re-entry visa bekomen. De diplomatieke posten worden, volgens de bevoegde Indiase autoriteiten, in principe niet geacht om re-entry visa te plaatsen in IC's zonder NORI stempel”. Derhalve kan worden vastgesteld dat Tibetanen die in het bezit zijn van hun IC met NORI-stempel op eenvoudige wijze naar India terug kunnen reizen. Tevens blijkt dat “Voor Tibetanen in het buitenland van wie de IC verloren, gestolen of beschadigd is, staat een richtlijn vermeld op pagina 36 van de IC. Zij moeten dit onmiddellijk laten weten aan de dichtstbijzijnde (Indiase) diplomatieke missiepost. Aansluitend staat op dezelfde plaats in de IC's ook vermeld dat een duplicaat uitgereikt kan worden na uitgebreide onderzoeksdaten”, “Dat de Indiase autoriteiten via hun ambassades effectief duplicaten van IC's uitreiken, wordt alvast bevestigd op website van de Indiase ambassade in Rome. Het duplicaat kost er 15 euro.”. In zoverre verzoekende partij volhoudt dat ze haar IC aan de mensensmokkelaar heeft gegeven, kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker desgevallend hier in België geen duplicaat van zijn IC kan verkrijgen bij de Indiase ambassade, desgevallend met de hulp van de Tibetaanse overheid in India of in België. Minstens wordt dit door verzoeker niet aangetoond tenzij hij stelt dat dit alles niet eenvoudig is, wat op zich geen punt is, noch een discriminatie laat staan vervolging inhoudt.

2.10. Volledigheidshalve kan op dit punt nog worden toegevoegd dat de Kalon van Security bijkomend verklaarde “dat wie naar Dharamsala terugkeert na een lange periode in het buitenland opnieuw een recommendation letter van de CTA moet neerleggen om zijn RC terug te krijgen van de SP (Police). Hij meldde in dit verband wel geen problemen. Deze verplichting is intussen trouwens ook gepubliceerd op de website van de Bureau of Immigration en geldt dus voor héél India” (zie informatie administratief dossier). Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die vermag deze conclusie te wijzigen. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk om administratieve redenen niet te kunnen terugkeren naar India.

2.11. Voorts kan worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel ernstig probleem aanhaalde in India. De Indiase autoriteiten hebben de verblijfsstatus van Tibetanen herhaaldelijk aangepast. Indien de afgifte en verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning van de Tibetanen in de jaren 80 en 90 soms restrictiever werd toegepast, kan op basis van de “COI Focus” “CHINA INDIA” “De Tibetaanse gemeenschap in India”, van 12 november 2013 (herhaald in de COI van 6 februari 2014) worden vastgesteld dat de Tibetanen in India in de praktijk een legaal en continu verblijfsrecht genieten, dat ze niet het voorwerp zijn van refoulementmaatregelen, dat hun socio-economische situatie “in verhouding tot de algemene socio-economische omstandigheden voor de bewoners van het Indiase subcontinent, relatief goed is. Zij hebben vrij toegang tot de Indiase maatschappij (gezondheidscentra,

onderwijssystemen, private arbeidsmarkt) én kunnen genieten van de uitgebreide voorzieningen die de CTA beheert (scholen, gezondheidscentra)” en dat zij niet op structurele wijze gediscrimineerd worden.

2.11.1. Het staat verzoeker vrij de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken; verzoeker dient in deze zelf objectieve informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde dossier te weerleggen. Verzoekers loutere bewering “*Op geen enkel ogenblik houdt men rekening met de discriminatie t.a.v. Tibetanen en het mensonwaardig leven dat zij leiden in India. De Commissaris-Generaal is van oordeel dat er geen sprake is van een dermate ernstige vorm van discriminatie t.a.v. van Tibetanen in India dat het niveau van vervolging zou zijn bereikt. Het behoeft geen verdere uitleg dat dergelijk bewijs niet voorhanden kan zijn aangezien dergelijke situaties niet bewezen kunnen worden*” is gezien verzoeker nooit heeft beweerd dat de situatie in de Tibetaanse kloosters mensonwaardig is, niet ernstig. Voor het overige weerlegt verzoeker de aan het administratief dossier toegevoegde informatie niet in het minst.

2.11.2. Verzoeker verklaart India te hebben verlaten omwille van gezondheidsproblemen en omdat hij niet kan studeren, wat *in casu* geen vluchtelingenrechtelijke redenen zijn. Dat verzoeker zonder paspoort niet terug kan naar Tibet, is geenszins abnormaal en is afhankelijk van de Chinese administratieve regelingen ter zake, waarbij niet kan blijken dat verzoeker dienaangaande een poging ondernomen heeft. Daarenboven ondergraaft dit zijn beweerde vlucht naar India omwille van zijn Tibetaanse etnie en monnikschap. Verzoeker heeft nooit problemen gehad met de Chinese of Indische autoriteiten. Verzoeker verklaart dat hij “*in erbarmelijke omstandigheden*” leefde, doch concretiseert noch adstrueert dit; derhalve blijft dit een bouté bewering, temeer een loutere “*financiële discriminatie*” waarbij “*Verzoeker werd dagelijks geconfronteerd met hogere prijzen daar hij een Tibetaans vluchteling was*” of andere moeilijke economische levensomstandigheden – voor zover überhaupt al waarachtig – geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming.

2.12. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht, het maken van ongegronde verwijten naar het CGVS (“*De Commissaris-Generaal kan zich duidelijk niet verplaatsen in de situatie waarin verzoeker zich bevond en heeft absoluut geen enkel idee welke taferelen er zich afspelen in India t.a.v. Tibetaanse vluchtelingen*”), het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses (“*Verzoeker heeft gedaan wat hij dacht dat best was. In dergelijke situatie wordt er steeds gezocht naar een oplossing en zal je alles doen om een beter leven te leiden. Een vertrek richting België opende perspectieven voor verzoeker en er werden geen vragen gesteld bij zijn handelingen. Verzoeker was de mening toegedaan dat de smokkelaar het IC-document nodig had. Hij heeft dit echter nooit terug ontvangen*”), maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.13. Verzoeker toont aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ten opzichte van China.

2.14. Hoe dan ook gelet op artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan internationale bescherming nu verzoeker in India reële bescherming geniet en hij geen elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel noch dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

2.15. De overige documenten en argumenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.16. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK